

Redactioneel

Bij het evalueren van onderwijskundig onderzoek doemt meermalen het beeld op van een zich herhalende stroom van dezelfde onderzoeksthema's met, helaas, vaak dezelfde resultaten. Maken we nog wel vorderingen? Wordt het onderwijs dankzij dit onderzoek aantoonbaar beter, in de zin van een verbetering voor studenten in het verwerven van vaardigheden? Het is goed dat nu en dan een stand van zaken wordt opgemaakt inzake de vorderingen op het vakgebied. Dat gebeurt nu met het artikel van Holleman & Pilot. Zij volgen in hun artikel het spoor terug naar het ooit in Twente ontwikkelde functiemodel voor het verwerven van bekwaamheden door studenten. Vervolgens laten ze zien dat inmiddels dat ene oorspronkelijke functiemodel zich heeft verbreed naar een waaier van modellen, die zich uitstrekken tot veel meer leerfuncties.

Maar er zijn nog meer interessante artikelen in dit nummer. Wolfensberger, Van Eijl & Pilot besteden aandacht aan de honoursprogramma's in het Nederlandse universitaire onderwijs, inmiddels zo'n 25 in getal. Deze honoursprogramma's (ook wel plus programma's of Excellente Tracé's genoemd) zijn specifiek ontwikkelde programma's met uitdagend en verzwarend onderwijs voor studenten die meer willen en kunnen dan het reguliere programma van hen vraagt. De auteurs vragen zich af wat opleidingen met deze programma's gaan doen na invoering van de Bachelors/Masters (BaMa) structuur. Zal de belangstelling groeien of is er straks geen ruimte meer binnen de steeds engere grenzen van de bekostigingsstructuur? Nader onderzoek lijkt gewenst. Sprekend over de BaMa: hoe is het gesteld met de vaardigheid in het Engels nu de meeste Masters opleidingen dit als voertaal gaan introduceren? Sercu & Put deden onderzoek naar (Engelse) taalvaardigheid en opvattingen van docenten en studenten hierover. De auteurs stelden zich tot doel een aantal kritische factoren die een succesvolle introductie van het Engels aan de K.U. Leuven in de weg zouden kunnen staan te inventariseren. Een van de conclusies is, dat docenten baat zouden hebben bij begeleiding die beoogt hun mondelinge taalvaardigheden te verbeteren. Ook voor Nederland zou weleens dezelfde conclusie kunnen worden getrokken.

Het vierde artikel, van Callens, is ook gewijd aan een Vlaamse hoger-onderwijs opleiding, namelijk de lerarenopleidingen. De vraag die aan het onderzoek ten grondslag lag was, in welke mate ICT in deze lerarenopleiding daadwerkelijk is geïmplementeerd. De belangrijkste conclusie is dat, ondanks de grote toegankelijkheid tot hardware en internet op school, ICT-toepassingen globaal beperkt blijven tot het gebruik van tekstverwerking en het downloaden van informatie.

Aansluitend hierop wordt afgesloten met een bespreking door Vernooij van het boek 'ICT in het hoger onderwijs, Stand van zaken', onder redactie van Frencken, Nedermeijer, Pilot en Ten Dam.